

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania M.I. i J. I.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi Regionalnemu w B.

o ustalenie istnienia ubezpieczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 marca 2006 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w B.

z dnia 25 października 2005 r., sygn. akt III AUa .../05,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 13 września 2005 r. Sąd Apelacyjny w B. oddalił apelację M. i J. małżonków I. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z dnia 28 lutego 2005 r., którym oddalone zostało ich odwołanie od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w B. z dnia 10 listopada 2004 r. stwierdzającej wyłączenie wnioskodawczynie M. I. z ubezpieczenia rolniczego od 1 lipca 2002 r. do 5 września 2004 r.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku nazwanej kasacją pełnomocnik wnioskodawców w ramach podstawy określonej w art. 393¹ § 1 pkt 2 k.p.c. zarzucił

naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a szczególnie nie przypozwanie do udziału w sprawie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w H. mimo składanych przez skarżących wniosków. Wskazał nadto na niewyjaśnienie okoliczności, dlaczego ubezpieczyciel nie zawiadomił niezwłocznie o zmianie warunków ubezpieczenia zgodnie z art. 1 pkt 2, art. 7, art. 35 § 1 i 3, art. 180 § 1 i 2 i art. 181 k.p.a., a także art. 39 pkt 4 i art. 39a pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Wskazując na powyższe zarzuty wnosił o „uchylenie zaskarżonego wyroku i uznanie za nieważne wypowiedzenia ubezpieczenia społecznego rolników w stosunku do powódki w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno – rentowego w okresie od 1 lipca 2002 r. do 5 września 2004 r., ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu w B”.

Postanowieniem z dnia 25 października 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną z uwagi na nie spełnienie wymagań przewidzianych w art. 398⁴ §1 k.p.c., a mianowicie brak wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia. Sąd wskazał, iż co prawda pełnomocnik skarżących w skardze kasacyjnej przytoczył i uzasadnił podstawy kasacyjne, jednak samo odwołanie się do przytoczonej podstawy kasacyjnej i jej uzasadnienia nie stanowi spełnienia wymagania określonego w art.398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik wnioskodawców przyznał, iż wskazane przez Sąd drugiej instancji uchybienie nastąpiło wskutek przeoczenia. Uzupełniając skargę kasacyjną we wskazanym zakresie, wniósł o „przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jej uzasadnienie”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1), przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (pkt 2), wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3) oraz wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia (pkt 4). Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia kasacji do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do

rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Trafnie Sąd Okręgowy uznał, że skarga kasacyjna wniesiona przez skarżących nie spełnia tego wymagania, gdyż nie zawiera wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ani jego uzasadnienia, co skutkowało jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), są brakami nieusuwalnymi i wykluczającymi ich uzupełnienie, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., bez wzywania skarżącego do ich usunięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., II CZ 89/05, Biul. Sądu Najwyższego nr 12, poz. 9).

Z przytoczonych względów zażalenie podlega oddaleniu z mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.